

A Bundesfinanzhof 2004. május 26-i végzésével Robert Hans Conijn kontra Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-346/04. sz. ügy)

(2004/C 251/16)

A Bundesfinanzhof 2004. május 26-i végzésével, amely 2004. augusztus 12-én érkezett a Bíróság hivatalához, Robert Hans Conijn kontra Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentmond-e az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés 52. cikkének az, ha egy másik tagállamban honos személy, aki belföldön korlátozott adókötelezettséggel rendelkezik, egy teljes körű adókötelezettséggel rendelkező személytől eltérően a bevételeinek teljes összegét a keletkezett adótanácsadói költségekkel, mint különkiadásokkal nem csökkentheti?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-333/02. sz. Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti kontra az Európai Unió Tanácsa, támogatja a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság ügyben 2004. június 7-én hozott végzése ellen az Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti által 2004. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés

(C-354/04 P. sz. ügy)

(2004/C 251/17)

Az Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti, képviseli D. Rouget, ügyvéd, 2004. augusztus 17-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-333/02. sz. Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti kontra az Európai Unió Tanácsa, támogatja a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság ügyben 2004. június 7-én hozott végzése ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a jelen fellebbezést megalapozottnak, és semmisítse meg a megtámadott végzést;
- a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 61. cikke szerint az ügyet érdemben döntse el, és adjon helyt a felperesek által első fokon beterjesztett kérelmeknek, amelyek arra irányultak, hogy a Bíróság kötelezze a Tanácsot az Association Gestoras Pro Amnistia felé 1 000 000 euró, a két felperes, Juan Mari Olano Olano és Julen Zelarain Errasti felé pedig fejenként 100 000 euró kártérítés megfizetésére.

Az összegeket évi 4,5 %-os késedelmi kamat terheli a Bíróság határozatának időpontja és a tényleges kifizetés között. A Tanács viseli saját és a felperesek által előterjesztett költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi Bíróság hatáskörrel rendelkezik a felperes egyesületnek a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok alkalmazása során magánszemélyekről, csoportokról és egyéb szervezetekről felállított listára való felhelyezésével okozott károk megtérítésével kapcsolatos kérelmek elbírálására.

A hatáskör alapját a jelen ügyben a Tanács 2001. december 18-i nyilatkozata, a Tanács 2003/48/IB határozatának ⁽¹⁾ nyolcadik preambulumbekzdése és az EUSz 6. cikke együttesen adják. Ezt támasztja alá, hogy a 2001/931/KKBP közös álláspont ⁽²⁾ elfogadásakor 2001. december 18-án a Tanács kijelentette, hogy „az érintett személyekkel, csoportokkal és szervezetekkel kapcsolatos minden hiba jogalapot teremt a károsult fél számára arra, hogy jogi úton kártérítést kérjen”. Egyebekben az intézmények kárt okozó aktusai elleni hatékony jogorvoslatához való jog az Európai Unió alapjai közé tartozik, ezért az ezt lefektető rendelkezéseket kiterjesztően kell értelmezni, ugyanis csak így teljesülnek az EJE 1. cikke, 6. cikk (1) bekezdése és 13. cikkéből származó, a jelen ügyben érvényesítendő követelmények.

Ami pedig a kár meglétét illeti, a felperes egyesületnek a felhelyezése az ügy tárgyát képező listára rendkívül súlyosan sérti hírnevét és szólásszabadságát, mivel magába foglalja azt a vádat, hogy a felperes terrorista szervezet. Hasonlóképpen a listára történő felhelyezés sérti a másik két felperes – akik az egyesület szóvivői – hírnevét, szólásszabadságát, egyesületi és a magánélethez való jogát. Ami a Tanács magatartása és az elszennvedett kár közötti ok-okozati összefüggést illeti, a hírnévre gyakorolt hatás a listára történő felhelyezés elkerülhetetlen és azonnali következménye.

Végül pedig a Tanács csalárd módon használta ki azt, hogy az Európai Unió fellépése három pilléren alapul. A jogalap megválasztásánál ugyanis a Tanácsot olyan opportunisták megfontolások vezérelték, mint a Parlament, az ombudsman és az Európai Bíróság ellenőrzésének kijátszása, ezáltal megfosztva az érintett személyeket a hatékony jogorvoslatához való jogtól, és ezen belül attól a jogtól, hogy olyan jogorvoslattal élhessenek, amellyel a károk megtérítését követelhetik. Ez a magatartás eljárásjogi visszaélésnek minősül.

⁽¹⁾ A terrorizmus elleni küzdelemre irányuló rendőrségi és igazságügyi együttműködést előmozdító különös intézkedéseknek a 2001/931/KKBP közös álláspont 4. cikkének megfelelően történő végrehajtásáról szóló, 2002. december 19-i 2003/48/IB tanácsi határozat (HL L 16., 2003.1.22., 68. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001. december 27-i közös álláspontja a terrorizmus leküzdéséről (HL L 344., 2001.12.28., 93. o.).